

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Helena Ciepla (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Antoni Górski

SSN Maria Grzelka

w sprawie z wniosku "T.(...)" Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. o ogłoszenie upadłości, po rozstrzygnięciu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu jawnym w dniu 20 lipca 2005 r., przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej – I. K. zagadnienia prawnego przedstawionego przez Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 28 lutego 2005 r., sygn. akt XII Gz (...):

"Czy zawarty w art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60 poz. 535 z późn. zm.) wymóg dołączenia przez dłużnika do wniosku o ogłoszenie upadłości listy zabezpieczeń dokonanych przez wierzycieli na jego majątku wraz z datami ich ustanowienia, obejmuje również obowiązek dołączenia oświadczenia dłużnika w przypadku braku takich zabezpieczeń?"

odmawia podjęcia uchwały.

Uzasadnienie

Przedstawione Sądowi Najwyższemu do rozstrzygnięcia zagadnienie prawne powstało na tle następującego stanu faktycznego.

Dłużnik złożył wniosek o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku.

Przewodniczący zarządzeniem z dnia 30 listopada 2004 r. zarządził zwrot wniosku z powodu niedołączenia do niego listy zabezpieczeń dokonanych przez wierzycieli na jego majątku wraz z datami ich ustanowienia, wymaganych przepisem art.

23 ust.1 pkt. 3 Prawa upadłościowego i naprawczego. Jako podstawę zwrotu powołał przepis art. 28 tego prawa.

W zażaleniu na to zarządzenie dłużnik zarzucił, że niedołączenie do wniosku listy zabezpieczeń było spowodowane brakiem takich zabezpieczeń, co wynikało z informacji dodatkowej do bilansu za okres od 1 stycznia 2004 r. do 31 października 2004 r., który został załączony do wniosku.

Przy rozpoznawaniu zażalenia Sąd Okręgowy powziął wątpliwość przedstawioną w sentencji uchwały.

Jak wynika z uzasadnienia przedstawionego zagadnienia, źródłem wątpliwości Sądu jest wykładnia i stosowanie przepisu art. 23 ust.1 pkt. 3 Prawa upadłościowego i naprawczego, jednakże nie wskazał, w czym konkretnie wyraża się ta wątpliwość.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 23 ust.1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535 ze zm.) dłużnik powinien do wniosku o ogłoszenie upadłości dołączyć dokumenty wymienione w pkt.1-8 tego ustępu, w tym spis wierzycieli z podaniem ich adresów i wysokości wierzytelności każdego z nich oraz terminów zapłaty, a także listę zabezpieczeń dokonanych przez wierzycieli na jego majątku wraz z datami ich ustanowienia.

Według ust.3 tego przepisu, jeżeli dłużnik nie może dołączyć do wniosku dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2, powinien podać przyczyny ich niedołączenia oraz je uprawdopodobnić.

Zestawiając treść przytoczonych przepisów należy stwierdzić, że ich redakcja jest tak prosta, iż prima facie należy stwierdzić, że nie nasuwają wątpliwości przedstawionej ogólnie w pytaniu. W szczególności ich literalna wykładnia, a przede wszystkim zawarty w ust.3 zwrot „powinien podać przyczyny niedołączenia dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2”, nie pozostawia wątpliwości, że dłużnik powinien także podać przyczynę niedołączenia do wniosku listy dokonanych zabezpieczeń. Ustawodawca nakładając w przytoczonym ust. 3 art. 23 na dłużnika obowiązek podania przyczyn niedołączenia dokumentów, o których mowa w ust.1 i 2, czyni to bez żadnych ograniczeń czy wyłączeń. Jeśli więc przyczyną niedołączenia do wniosku listy zabezpieczeń jest ich brak, to przyczynę tę należy podać.

Przystępując do oceny, czy przepis art.23 można prawidłowo odczytać tylko przy zastosowaniu wykładni literalnej, trzeba podkreślić, że według utrwalonych w orzecznictwie zasad interpretacji przepisów prawa, podstawowe znaczenie ma

wykładnia językowa, a dopiero gdy ta zawodzi, prowadząc do wyników niedających się pogodzić z racjonalnym działaniem ustawodawcy i celem, jaki ma realizować dana norma, sięga się do dyrektyw wykładni systemowej i funkcjonalnej.

Każda wykładnia zmierza do prawidłowego określenia i zastosowania norm prawnych, przy czym nie jest możliwe uzyskanie poprawnej wykładni poszczególnych wyrażeń i zwrotów zawartych w przepisach prawa w oderwaniu od całości porządku prawnego. Nie można poznać znaczenia przepisów bez poznania funkcji, jakie mają one spełniać.

Mając na uwadze te kryteria należy przyjąć, że wykładnia językowa nie nasuwa wątpliwości co do prawidłowego rozumienia sensu przepisu art. 23 ust. 1 pkt. 3 i ust. 3 pozostającego w zgodzie ze społeczną doniosłością postępowania upadłościowego i potrzebami praktyki i daje podstawę do stwierdzenia, że dłużnik we wniosku o ogłoszenie upadłości powinien podać, że wierzyciele nie dokonali zabezpieczeń wierzytelności na jego majątku.

W tej sytuacji brak jest zagadnienia prawnego wymagającego rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy, co uzasadnia odmowę podjęcia uchwały.